Ч. 270. Субота 16 (3) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ невапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Зірване польско-руских переговорів. — Справа Крети.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів вела ся подрібна дискусия над буджетовою провізориєю. Промовляли пп. Шустерщіц, Корошец, Зайц, Вальднер і Дияманд. Президент кабінету ґр. Штірґк обговорював внесене пп. Зайца і Вальднера в справі переданя краям квоти 20 мілїонів на поправу платнї народних учителїв і заявив, що правительство горячо підопре бажане палати поліпшеня долї учителїв народних, коли єму будуть представлені внесеня, які дали би можність прийти краям з помочию. Однако справа управильненя учительскої платнї належить до обсягу діланя краєвих соймів і тому треба би найти дорогу, аби без нарушеня краєвої автономії було можливо перевести ту велику реформу.

По промові п. Президента міністрів дискусию перервано і назначено слідуюче засіданє на нинї год. 6 вечером.

Як доносить комунїкат секретарияту польского кола, на передвчерашнім засіданю кола була на дневнім порядку справа Холмщини, справа процесу студентів львівскої лїсової школи, справа вибору делеґаций і справоздане презеса Білиньского про конференцию з заступниками українського клюбу. На третій конференциї — говорив др. Білиньский — перервано дальші переговори, бо Русини і тим разом обставали при первістнім становищи, що в справі реформи виборчої ординациї не може бути обговорювана ніяка спірна квестия так довго, доки президия польского кола не означить процентового відношеня мандатів. Дальше сказав презес кола, що партия мусїла би перед тим піддати під дискусию питане, о скілько Русини оказали би ся прихильними згодити ся на польскі жаданя і лише на тій основі президия змогла би виробити собі з цілости біляносу взаїмних концесий погляд на установлене проценту мандатів, на який мало би згодити ся польске Коло. Перерва в переговорах послїдувала на разї з тої чисто формальної точки погляду.

Про ту саму справу доносить „Polnische Korrespondenz“: Дня 12 с. м. відбула ся трета з ряду конференция президиї польского Кола з репрезентантами українського клюбу. На тій конференциї дальші переговори перервані через те, що представники українського клюбу і тим разом так як послїдним обстають при своїм жаданю, щоби о жадній спірній квестиї з титулу виборчої реформи не дискутовано так довго, доки президия польского Кола не виявить зі своєї сторони процентового відношеня руских соймових мандатів.

Італїяньско-турецка війна не остала без впливу на справу Крети, що знов висуває ся на дневний порядок і готова довести до заколотів в міжнародній полїтицї. Національний збір сего острова виступив знов з бажанем прилученя до Грециї і вибрав 60 послів, що мають прибути до Атен і взяти участь в нарадах грецкого парляменту. Кретийцї числили очевидно на піддержку публичної опінії грецкого народу та на слабосильність грецких властий, яким розбурхані народні маси вже нераз накинули свою волю. Однако грецке правительство, хоч як раде анексиї сего великого острова, заявило ся рішучо против допущеня кретийских послів до атеньского парляменту. Грецке правительство розуміє, що признане кретийских послів членами грецкого парляменту потягнуло би за собою, особливо при теперішнім подразненю Туреччини війною з Італїєю, дуже поважні наслїдки, а в теперішну пору Грециня не хоче входити в конфлїкт з Туреччиною.

Сему пересьвідченю дав вислів грецкий президент міністрів Венізельос, заявляючи в часописи „Патріс“ офіцияльно, що не уступить перед кретийским рухом. Грецкий нарід — каже він — годить ся з політикою правительства і як довго між народом панує такий настрій, правительство має обовязок перепертм свою політику та боронити інтересів Грециї навіть тодї, якби в парляментї більше людий

---

35)

Крізь стіну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Ви заручені з молодою швачкою, що займає так само як ви комнату на шестім поверсї?

— Я був з нею заручений — відповів фотоґраф засумований.—Але там мешкає також один студент медицини —

— То не має нічого до річи. Ви не довіряли вашій суджени і напали в ночи з 4 на 5 одного чоловіка, що ішов ґанком. Чи то правда?

Малий фотоґраф підняв свої худі руки і сказав:

— Коли то так хочете назвати. В дійсности було так, що він — він — малий чоловічок взяв ся рукою за горло.

— Вже знаю. Він відвернув ся і почав вас давити. Слїди на шиї видко ще доси?

— Так — воркнув фотоґраф.

— А ви певні, що то був той чоловік?

— Зовсім певний. Я міг би присягнути на те.

— Добре. Прошу, стійте так. Ґренер, простягніть руку так, немов би ви хотїли дусити того чоловіка. Не бійте ся, нічо вам не стане ся. Нї, нї, другу руку! Положіть вашу руку так на єго шиї, аби ваші нігтї лежали точно на тих слїдах. Прошу, я сказав, точно! Тут великий палець — так, добре! Тепер вказуючий палець, тепер третий і четвертий, так. А тепер ще малий палець. Нї, не корчіть єго так! Витягніть єго. Ага!

З запертим віддихом слїдив Кокеніль ту пробу. Нараз зробилось єму так, немов би мусїв з радости кричати або танцювати; кінцї пальців арештанта годили ся цїлковито зі слїдами нігтів на шиї фотоґрафа!

Тепер слїдувало переслухане про нічну сцену на балконї готелю des Etrangers, при котрім арештант поводив ся знов зовсїм свобідно і всьо просто заперечив. Аж коли енерґічно звернено єго увагу на вагу доказу і на велику рідкість такого незвичайно довгого пальця, сказав холодно:

— Ну, припустім, що я справдї був на балконї. Уважайте! Я до того не признаю ся. Але колиб так було? Коли би я був фотоґрафа дусив, ніс пару чобіт з собою і дуже мало уживав винайменої мною комнати, то всьо то ще зовсїм не доказувало би, що я є убийником того — як він називав ся?

— Мартінец — відповів судия терпеливо.

— Ах, Мартінец! Длячого мав би я убивати того чоловіка? Яку користь мав би я з єго смерти? Чи можете взагалї доказати, що в хвили убийства був я там на місци? Ага, ще одно — де впрочім убито того чоловіка? Атже я то мушу знати. Коли жадаєте від мене, аби я боронив ся!

Судия поговорив кілька слів з Кокенілем і сказав:

— Одно вам скажу. Убийник був манькут.

— Добре, а чи я такий?

— То завтра побачимо, коли вас змірять після бертільоньской методи. Поки що може пан Кокеніль посьвідчити, що ви послугуєте ся вашою лївою рукою з великою вправою.

— Причім здає ся покликує ся на нашу мниму борбу на поли Елїзейскім, коли то мав мене укусити в ногу — глумив ся арештований.

Кокеніль скоро нахилив ся до судиї і шепнув єму кілька слів.

— Правда! — скрикнув той з зачудованем. — А ви звідки знаєте, що та борба відбувала ся на Елїзейскім поли, Ґренер?

— О — я — він то перед тим сказав — відповів арештований з заклопотанем.

— Менї не здає ся. Чи була бесїда про Елїзейске поле, Жіль?

Писар переглянув совістно свій протокол і заявив:

— Слова „Елїзейске поле“ не приходять.

— То я мусїв собі так уявити — сказав арештований.

— Дуже розумно з вашої сторони, що вам якраз впала на гадку та улиця, де справдї відбула ся та стріча — замітив судия.

— Отже бачите, що з того виходить, ко-

заявило ся за допущенєм кретийских послів. Правительство не вірить, щоб в Атенах, коли би тут появили ся кретийскі посли, такі елементи взяли верх. Обовязком правительства буде тоді зберечи державний авторитет і законний порядок. Тоді показало би ся, чи Греция годна істнувати в законнім порядку або чи грецка держава попала в анархію. Як би кретийскі посли прибули справді до Атен, то знайдуть ворота парляменту для себе замкнені. В разі потреби правительство ужие відповідних мір: парлямент буде відложений а може навіть розвязаний.

Розваживши небезпечність війни, також парлямент прилучив ся до погляду Венізельоса і всіми голосами против одного рішив не приняти кретийских послів. Греки волять стягнути на себе невдоволеня Кретийців, ніж воєнну катастрофу з боку Туреччини.

В Атенах завязав ся вправді вже комітет, що агітує за принятєм Кретийців, але то не богато поможе, коли зважити, що европейскі держави, які виконують опіку над Кретою, заборонили всім корабям перевозити Кретийців до Атин. І як відомо, заграничні конзулі в супроводі жандармів ревідують кождий корабель, що виїздить з Крети, щоби переконати ся, чи не находять ся на нім кретийскі посли. Постарало ся о те грецке правительство.

Після депеші з Канеї кретийскі революцийні посли Міхаліс, Міхелідакіс і Кефальоніс заявили тамошним послам, що стан непевности, в якім населенє острова находить ся від довшого часу, лишає місцеві власти всякої поваги і сили та що кретийске населенє, яке жде довго в безконечність на управильненє політичного положеня, зачинає вже нетерпеливити ся. Однак конзулї одержали приказ ужити всіх способів, щоб ані один кретийский посол не дістав ся до Атин.

Новинки.

Львів, 14 грудня 1911.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував секретаря Намістництва дра Тад. Жебрацкого старостою а комісаря Намістництва дра Тад. Кавецкого секретарем Намістництва.

— **Послом на сойм краєвий** з міст Ясло-Горлиці вибраний вчера при доповняючих виборах др. Людомил Ґерман 664 голосами на 698 голосуючих. Інжинїр Зиґмунт Зеліньский одержав 34 голоси.

— **В справі шкільних мундурів** відбула ся оногди в кр. Раді шкільній анкета, в котрій взяли участь визначні педаґоґи, ґіґієністи, директори і професори середних шкіл. Ся анкета застановляла ся передовсім над питанєм, чи має ся знести чи задержати шкільні мундури, та евентуально, які має ся поробити в них зміни. Велика часть участників заявила ся проти однострою, остаточно однак рішено задержати однострої, а з огляду на ґіґієну постановлено завести у них деякі зміни в крою і т. п. Передовсім високі стоячі ковніри мають бути заступлені мягкими вкладаними. Ухвалено дальше степенованє мундурів відповідно до пори року і потреб, та ще кілька инших дрібнійших змін.

— **Лїцитациї.** Дня 20 грудня 1911 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Перемишль публична лїцитация невідобраних товарів, як: горівки, вина, цукорки, мило, машини до шитя, знаряди рільничі, товари блаватні, убраня, рами, лінолеум, піря, порожні бочки і т. п.

— **Жертва горівки.** Явдова Іванова з Дулїб бобрецкого повіта, вертаючи оногди вечером в підпитім станї з торгу в Стрілисках нових до дому сїла в рові при дорозї і там знайдено єї на другий день нежаву. Судово-лікарска обдукция виказала, що смерть настала в наслідок замерзненя.

— **Поховав чужу жінку.** З Бродів доносять: Тутешному купцеви Мосціскерови лучила ся така незвичайна пригода: Свого часу умістив він був свою жінку в заведеню для божевільних в Кульпаркові. По якімсь часі одержав звідтам повідомленє, що єго жінка померла. Поїхав отже до Кульпаркова і похоронив як слїд жінку, не жалуючи гроша, бо не догадував ся, що ховає чужу жінку. Цїла ся похибка виявила ся в недовгім часі, коли вдовець Мосціскер забажав в друге оженити ся. Коли іменно мав вже заручати ся з другою, одержав ненадійно лист з Кульпаркова... від жінки. Не мало здивований поїхав туди і дійстно застав тут свою жінку, яка ще робила єму докори, чому так довго до неї не навідував ся, а навіть нічого не писав. Показало ся що Мосціскер похоронив чужу жінку. Така нечувана похибка стала ся в сей спосіб: В Кульпаркові померла якась божевільна женщина з Мостиск. Назва Мостиска — Мосціскер поміняно і то були причиною похибки, якої жертвою упав купець з Бродів.

— **Маркіянове сьвято.** Підгаєччина буде обходити сьвято М. Шашкевича 21 с. м. в четвер по сьв. Миколаю. О 9 год. рано Богослуженє, відтак похід до салї Ради повітової, о 11 год. академія з промовами, деклямациями, при участи хорів з Соснова, Зарваниці і Завалова.

Дня 3 грудня обходила Стрийщина величаво Маркіянове сьвято. При великім здвизї народа відбуло ся того дня торжественне богослуженє, котре відправив о. митрат Білецкий при сослуженю инших сьвящеників. На богослуженю були присутні також відпоручники міста. Проповідь про значінє Шашкевича виголосив о. проф. Дзерович. По тім слїдувало вмурованє памятковоі таблиці в церкві. Підчас того прибувші завдяки гарній погоді в числї 19 гнізд Соколи і Січи зі своїми прапорами уставились коло церкви, ожидаючи розпочатя походу. Відтак о год. 12 в полудне, коли по скінченім богослуженю нарід вернув на площу коло церкви, о. Остап. Нижанковский відчитав ухвалу громадскої Ради, що прихиляючи ся до бажань стрийских Русинів рішила дві улиці назвати іменами Шашкевича і Шевченка, і в присутности делеґатів міста відслонив таблиці на тих улицях. По скінченій сій церемонії розпочав ся похід головними улицями міста, в якім взяло участь до 8 тисяч народу. Передом ішли діти шкіл народних і ґімназиясти, відтак умундурований стрийский Сокіл з прапором, повітові Соколи і Січи, стрийскі міщани, робітники з прапором, а вкінци нарід чвірками. Підчас походу приграволо дві

ли обжалований не хоче радити ся свого оборонця — відозвав ся адвокат Кізе гробовим голосом.

Ґотвіль дав знак поліциянтови.

— Заложіть єму знов кайданки.

Поліциянт зробив то, але при тій нагоді обійшов ся не досить лагідно з арештантом. Той стратив нараз пановане над собою.

— Уважайте, що я вам скажу, судие Ґотвіль! — крикнув розлючений. — То послідний раз маєте нагоду закладати арештантови кайдани!

— Що ви хочете тим сказати? — спитав урядник.

Але Ґренер вже знов заволодів над собою.

— Прошу мені дарувати, мої нерви трохи подразнені — сказав вічливо.

— Приходимо тепер до менше приємної части слїдства — відозвав ся Ґотвіль спокійно. — Приміннимо новий спосіб, який доводить обжалованих понайбільшої части до того, що зраджують ся і то своїми власними словами.

— А то як?

Судия отворив свій столик і виймив кілька аркушів паперу. Відтак витягнув годинник з кишені.

— На тих аркушах паперу написали ми з паном Кокенілем близько сто звичайних і довільних слів — сказав. — Але між ними є трицять, які стоять в звязи з убийством в Ансонії. Я буду ті слова поволи і виразно по черзі відчитувати, а ви на кожде моє слово відповісте менї якимсь відповідним словом. На „дерево“ можете на пр. відповісти „огород“, а на „комната“ — „крісло“ і т. ин. Можете очивидно вибирати собі слова, які хочете, але ви мимохіть будете приневолені уважати, всьо одно, чи ви винні чи невинні. Приміром був Мартінец звістний в цїлім Парижи як білярдовий грач; колиб я отже сказав „білярдовий грач“, то ви імовірно не відповіли би „Мартінец“ або „Ішпанець“ лиш сказали би якесь невинне слово пр. „таблиця“ або що иншого.

— То всьо? — спитав Ґренер з видимою полекшою.

— Ні, ми також на те уважаємо, кілько часу потребуєте на відповіди; на слова, як „перо“ або „парасоля“ кожна очивидно сказати сейчас „чорнило“ або „дощ“, але коли прийдуть слова, що стоять в якійсь звязи зі злочином, то винновник буде добре надумувати ся, аби найти невинну відповідь.

— Але остаточно є то лиш проба, яка перед судом не має ніякого значіня — відозвав ся арештант, здвигаючи раменами.

— Тепер ще ні, але та річ здобуде собі признанє — відповів судия. — Я уважаю єї знаменитим показчиком душі і осягнув вже при єї помочи великі успіхи.

— Отже ви уважали би мене невинним, коли би я перебув пробу, не зрадивши ся?

— Або невинним, або чоловіком незвичайно сильної волї — відповів судия — імовірно отже невинним.

— Але колиб я на то не згодив ся?

— О, тоді ужилиб ми инших насильних средств.

Арештант лагідно усьміхнув ся і сказав:

— Га, коли вам та мала забавка робить таку приємність — то я не маю нічого против того.

І так без дальшої проволоки розпочала ся сейчас проба, при чім Ґотвіль відчитував слова, а Кокеніль записував відповіди і час, який минув між відчитанєм слова а відповідю на него.

Насамперед ствердили кілько часу потребував арештант, аби відповісти на звичайні слова. Судия сказав „молоко“ а Ґренер сейчас відповів єму „сметана“; судия сказав „дим“, а Ґренер відповів „огонь“; судия: „тютюн“ а Ґренер „люлька“. Перерви між словами відчитаним а відповідию хитали ся між 4/5 до 1 1/5 секунди.

— Він хитрий! — подумав Кокеніль. — Умисно відповідає поволи.

Відтак розпочала ся властива проба. Судия перейшов цїлий спис слів разом з трицятьма розсїяними важними словами. Ті слова були слїдуючі:

1. Нотрдам.	16. Аґент.
2. Глинка.	17. Бразилія.
3. Поліцийний пес.	18. Канарок.
4. Фотоґраф.	19. Алісия.
5. Ґільотина.	20. Кроваве небо.
6. Елізейскі поля.	21. Убийник.
7. Фальшива борода.	22. Чоботи
8. Брукселя.	23. Мария.
9. Жібелен.	24. Піквік.
10. Церківник.	25. Японьский удар.
11. Вілля Монморенсї.	26. Базар добродійности.
12. Рауль.	27. Слїди ніг.
13. Сни.	28. Марґарета.
14. Сверлик.	29. Червоне волосє.
15. Джою джітсу.	30. Четвертий липня.

Поволи перейшли цїлий спис слово за словом, що разом з записуванєм займило майже годину часу: відтак розпочали ще раз від початку, так що Ґренер на сто слів дав по дві відповіди, між ними, як показало ся дуже часто ті самі, особливо при невинних словах. Так відповів приміром оба рази на „темнота“ — „сьвітло“, на „чай“ — „кава“, на „годинник“ — „вказівка“. Очивидно що лучили ся й виїмки: на „цукор“ відповів раз „солодкий“ другий раз „сіль“. Взагалі однако єго память працювали правильно і відповіди випадали ті самі.

(Дальше буде).

селяньскі музики. Під „Народним Домом“ похід розвязав ся і тоді почалась сьвяточна академія промовою дра Калитовского. На се сьвято наспіли з ріжних сторін привітні телєґрами, як від громади дрогобицкої, глиняньскої філії „Просьвіти“ в Жидачеві, від громади перемиської, від посла дра Е. Олесницкого, посла дра Петрушевича, о. Качмарского і др. Пос. Лев Левицкий явив ся особисто.

Вечером відбув ся величавий концерт, на котрий явили ся також репрезентанти стрийских урядів і віськовости. Гарну промову про значінє і заслуги Шашкевича виголосив п. проф. Колодницкий. Стрийский „Боян“ під управою о. Нижанковского відспівав вельми удачно кілька музичних творів, переважно композиції Стеценка і „Шуми вітре“ Людкевича. До найкрасших точок концерту належить зачислити передовсім сольоспів п. Козакової, колишної співачки віденьскої опери і гру молодого скрипака п. Придаткевича. До сих красних точок належить зачислити також деклямацию п. Устияновича „Побратимови“ і квартет смичковий учеників „Висшого Інститупу Музичного“ зі Львова. Концерт закінчено відспіванєм національного гимну.

В селі Печеніїі, перемишляньского повіта сьвятковано память першого будителя галицкої України в днях 20 і 21 падолиста с. р. Першого дня, в понеділок, місцевий парох о. Ганас відправив поминальну службу Божу, на котрій співав мішаний хор місцевої читальні „Просьвіти“. Другого дня в сьвято сьв. Михаїла, в льокали читальні відбув ся вечерок, посьвячений памяти Шашкевича. В сали, гарно прибраній зеленю, зібрало ся около двіста осіб. По промові о. Ганаса, що вказав на Шашкевича, як обновителя українського слова, слідували продукциї мішаного хору, переплітані деклямациями і рефератом Гр. Петрички про ролю Шашкевича у відродженю галицкої України. Сьпіви мішаного хору під управою п. Ол. Кузьми зі Львова викликали серед слухачів велике одушевлене. Сьпівано переважно народні пісні гармонізациї Ф. Колесси і Кумановского. Під конець промовив п. Ол. Кузьма, вказуючи на значінє сьвяткованя памяти заслужених людий взагалі, а М. Шашкевича зокрема, а загріті словом і піснию слухачі відспівали разом з хором народний гимн.

— **Дрібні вісти.** Львівский „Сокіл“ заложив доси 740 пожарних філій і 25 ґімнастичних. Около 100 пожарних філій зазиває ся „Січами“. Статут тих „Січий“ є зовсім такий, як для філій названих „Соколами“, лише члени старшини названі инакше, на лад козацкої старшини. — Громада міста Львова набула і обняла в посідане від Болєнбахів в Склі і в Стариских около 37 моргів, на котрих знаходять ся жерела, котрими можна буде збільшити скількість в львівских водопроводах. — Львівскі шинкарі постановили один день страйкувати і вибрали до того такий день, коли люди найменше запивають ся, зараз перший день по Різдвяних сьвятах, бо одні тоді не мають вже за що пити, а другі мають ще дома подостатком. Нема що казати, наші шинкарі мають „е кепеле“ — не аби яку голову. — Концесию на аптику в Новім Санчи одержав маґістер фармациї п. Альфред В. Фляйшман.

— **Шпіґуни російскі.** На телеґрафічне жадане судиї слідчого др. Зґуральского відставлено арештованих в Бродах під закидом шпіґуньства в користь Росиї, Ірину Стецишинову, Сидора і Биховского, до слідчої вязниці суду карного у Львові. Судия слідчий переслухує обжалованих цілими днями; він має до розпорядимости обширний материял доказовий між иншими листи, котрі компромітують обжалованих і потверджують їх вину. Рудска, recte Кухаржевска, котра прибирала також назвиско Кравзе і єсть доньою послугачки в Варшаві, але презентує ся дуже добре і елєґантно та й з лиця єсть собі, як кажуть, неаби яка красавиця, оправдує ся тим, що она поправді не знала, що робила і чим займала ся. Головним проводирем в цілій сїй справі єсть Стецишин, котрий ділав під безпосередним впливом і приказали варшавскої жандармериї і охрани. Він прибирав також назвиско Кравзе. Як зачувати, мають відбути ся сими днями дальші арештованя.

— **Розбишацкий напад на поїзд зелізничий.** Розуміє ся, що се могло стати ся в Росиї а не де инде. На поїзд, що відходить з Границї о 9·05, доконано незвичайно зухвалого нападу. Поїзд виїхав з Роґова в сторону як до Скерневиць в Царстві польскім о 3 год. 29 мін. Ледви що уїхав дві версти, як єго задержано при помочи автоматичної гальми а вздовж поїзду дали ся почути голоси: „Не вихиляти ся!“ Рівночасно роздали ся револьверові вистріли.

Поїзд задержав якийсь елеґантно убраний мужчина, їдучий другою клясою а відтак вискочив з ваґона. Рівночасно вискочили якісь люди з инших ваґонів і остерігали, щоби ніхто не вихиляв ся. В тій хвили недалеко ліса, коло котрого поїзд задержано, вибігла громада мужчин, котра прилучила ся до бандитів їдучих поїздом.

Всі разом кинулись відтак на ваґон, котрим перевозять з Варшави запаси касові із стаций від Границї до Сосновця. Розбито бранкард і 18 касет. Ледви пять касет позістало ненарушених. Бандити забирали лиш банкноти і золото на виразне припоручене ватажка, котрий остерігав голосно, щоби не обтяжали ся дрібняками. Рабунок тревав 10 мінут і розбишаки забравши около 20.000 рублів повтікали.

Минуло 10 мінут, заким служба поїзду спамятала ся з перестраху і поїзд рушив в дальшу дорогу. Коли приїхав до Скерневиць, заряджено сейчас погоню, в котрій взяв участь сам ґубернатор Ячевский. Погоня позістала однак без успіху. Характеристичне то, що напастники при розбиваню ваґона вивісили на банкарді чорно червону хоругов з трупячою головою.

Телеґрами.

Відень 15 грудня. Рада державна. В палаті послів вела ся дальше специяльна дебата буджетова. — В комісиї буджетовій п. Малік промавляв дальше в справі італіяньского факультету і знов бесїди своєї не скінчив, бо засідане комісиї перервано. — Пос. Фрідман заповів внесене о утворене італіяньского факультету в однім з міст Істриї або Ґориции.

Танджер 15 грудня. Положене корабля „Дельгі“ погіршило ся і нема вигляду єго уратованя. На корабли єсть також богато дорогоцінних товарів, вартости кілька міліонів. Акция ратункова мимо величезних трудностий, тревала вчера цілий день.

Петербург 15 грудня. Президент міністрів Коковцев поїхав до Лівадиї.

Петербург 15 грудня. Від хвилї вибуху джуми дня 6. жовтня до 11. с. м. в 33 місцевостях кірґіских степів занотовано 139 занедужань, в котрих 119 закінчило ся смертию.

Петербург 15 грудня. Жовтняки (октябристи) ухвалили більшостию двох третин голосувати в думі за переходом до специяльної дебати в справі проекту вилученя Холмщини. Нині (в пятницю) в думі по справі служби войскової прийде під наради справа холмска а крім того буде присьвячене сїй справі і вечірне засїдане. В суботу не буде засїданя.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейокого.

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм часел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·**.., 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·4.. 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·2..

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Столипова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Столипова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{22}, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1**$^{3.}$, **2**, 5·4.., 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·5.., **6**^{26}, 9^{34}.

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·0...

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Столипова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·1.., 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·25*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Столипова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи нїякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найкористнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В сім напрямі почивив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи докладні сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.